

علیه تنش‌افزایی، تهدید به جنگ، برای صلح و امنیت در منطقه!

با وقایع روزها و هفته‌های اخیر، تنش بین آمریکا و ایران به‌شدت بالا گرفته و کشور ما در شرایط مخاطره‌آمیزی قرار گرفته‌است. اما کانون‌های اصلی قدرت در هر دو سو، می‌گویند برنامه‌ای برای توسل به جنگ ندارند. دولت آمریکا اعلام می‌کند که خواستار جنگ نیست، اما آرایش نظامی نیروی دریایی و هوایی آمریکا در سطح بالا در منطقه و اختراهای دولتمردان آمریکا جانی برای تردید نمی‌گذارد که احتمال درگیری نظامی افزایش یافته‌است و با توجه به نزدیکی نیروهای دو طرف در خلیج فارس، هر جرقه‌ی کوچکی می‌تواند به یک درگیری نظامی تبدیل شود. همه‌ی تحولات، خیر از شکنندگی اوضاع و امکان شعله‌ور شدن جرقه‌ی درگیری نظامی می‌دهند.

مردم کشور ما در منگنه‌ی خصومت دو دولت گرفتار شده‌اند و علاوه بر فشار اقتصادی روزافزون، با خطر از بین رفتن امنیت و ویرانی کشور نیز مواجه‌اند. دولت آمریکا بعد از خروج از برجام برای مذاکره با جمهوری اسلامی شروط دوازده‌گانه گذاشته‌است. رهبری جمهوری اسلامی که با اصرار بر سیاست‌های منطقه‌ای مخرب خود فرصت‌های ممکن برای حل اختلافات با دولت آمریکا را از بین برده است، خطر جنگ را منتفی و مذاکره با آمریکا را همچون «سم» می‌داند و مردم را به تحمل ریاضت اقتصادی بیشتر دعوت می‌کند.

اجتناب از مذاکره و تهدید به خروج از برجام، در شرایطی که کشور در معرض تهدید نظامی قرار دارد و بحران عمیق اقتصادی و آسیب‌های سهمگین تحریم‌ها بر دوش مردم سنگینی می‌کند، معنایی جز به خطر افکندن کشور و تحمیل فلاکت و فقر بیشتر به مردم ایران ندارد. مذاکره نه تنها برای رفع خطر درگیری نظامی و گذار از تنش‌های مخاطره‌آمیز کنونی، بلکه همچنین برای خاتمه دادن به فرسایش بیشتر امکانات مادی و معنوی جامعه در وضعیت تماماً بی‌چشم‌اندازی که جمهوری اسلامی برای آن ایجاد کرده است، ضرورت دارد.

تاثیر تحریم‌ها بر وخامت اقتصادی کشور

شکی نیست که مشکلات اقتصادی کنونی در اساس حاصل چهاردهه حاکمیت جمهوری اسلامی و سیاست‌های ویرانگر اقتصادی آن است و تحریم‌های آمریکا در واقع بحران ساختاری در اقتصاد کشور را تشدید کرده‌اند. گزارش‌ها نشان می‌دهند که متوسط صادرات نفت و میعانات گازی ایران در سال گذشته میلادی، ۲,۵ میلیون بشکه بوده که به کمتر از یک میلیون بشکه در روز کاهش یافته است. این کاهش تأثیرات منفی خود را بر وضعیت تولید، صادرات و کسب و کار گذاشته و بر میزان تورم و رکود اقتصادی افزوده‌است. رکود اقتصادی در بخش کشاورزی، صنعت، ساختمان و معدن ادامه دارد. با تشدید تحریم‌ها، شمار واحدهای تولیدی تعطیل شده روز به روز افزایش می‌یابد. برآورد بانک جهانی از اقتصاد ایران نشان می‌دهد که در سال جاری، تولید ناخالص داخلی نسبت به سال ۹۷، حدود ۶,۳ درصد افت خواهد کرد. نرخ تورم رسمی ایران در فروردین امسال از مرز ۳۰ درصد هم گذشت و در مقایسه با فروردین ۱۳۹۷ بیش از سه برابر شده است. میانگین قیمت مواد غذایی و آشامیدنی نیز در مقایسه با یک‌سال قبل ۸۵,۲ درصد افزایش نشان می‌دهد.

با تحریم نفتی آمریکا، ایران به تدریج از بازار نفت حذف می‌شود و رقبا جای آن را می‌گیرند. جمهوری اسلامی از امکانات خاکستری برای صدور نفت ایران سخن می‌گوید. حتی اگر جمهوری اسلامی بتواند تمام موانع و کنترل‌های تحریمی آمریکا را دور بزند و نفت را به دست خریداران برساند، تازه مسئله‌ی پول نفت مطرح می‌شود که چه زمانی و از کدام کانال به دست ایران خواهد رسید.

اقتصاد کشور روزبه‌روز کوچک‌تر می‌شود و با تداوم تحریم‌ها به سمت فلج شدن سوق پیدا می‌کند. این وضعیت اقتصادی بیش از همه زندگی کارگران، زحمتکشان، معلمان، بازنشستگان ... و بخشی از لایه‌های میانی جامعه را به فقر و فاقه بی‌سابقه می‌کشاند. تورم لجام گسیخته، فقر گسترده، بیکاری وسیع و شکاف عمیق طبقاتی، جامعه را دو قطبی می‌کند: انباشت فقر در پائین و ثروت انبوه در دست لایه‌ی نازکی از جامعه در بالا. این وضعیت می‌تواند پیامدهای فاجعه‌بار برای کشور ما داشته باشد.

روزنه‌ای که هنوز بسته نشده‌است

«برجام» گامی بود که توانست طلسم رابطه‌ی گسسته بین ایران و آمریکا را برای اولین بار بعد از حدود چهاردهه بشکند و امید به پیروزی دیپلماسی برای غلبه بر بحران‌ها در سطح جهان را افزایش دهد. دو دولت موفق شدند در چارچوب یک توافق مهم بین‌المللی که مورد تایید شورای امنیت سازمان ملل هم بود، در جهت حل اختلافات خود حداقل در یک مورد گام بردارند؛ اما مخالفان این قرارداد در ایران، منطقه و ایالات متحده مانع فراتر رفتن از مناقشه‌ی اتمی و حل اختلافات تاریخی بین جمهوری اسلامی و آمریکا بعد از «اشغال» سفارت این کشور در تهران و ایجاد رابطه‌ی عادی بین دو کشور شدند. برجام توانست پرونده‌ی هسته‌ای ایران را از شورای امنیت به آژانس انرژی اتمی برگرداند. برای مدت کوتاهی، امکان ایجاد رابطه‌ی اقتصادی با جهان را فراهم و بستن قراردادهای اقتصادی را ممکن کند. در ایران خامنه‌ای رهبر جمهوری اسلامی، نهادهای نظامی و امنیتی تحت فرمان او و جناح‌های نزدیک به او، مانع ادامه‌ی مذاکرات با آمریکا فراتر از حل مشکل هسته‌ای شدند، هم صدا با نتانیاهو نخست وزیر دست‌راستی اسرائیل، برجام را تخطئه کردند و بر طبل تنش در مناسبات خارجی کوبیدند. آزمایشات موشکی خود را با سر و صدای هر چه بیشتر ادامه دادند و تصویر آن را با شعار نابودی اسرائیل منتشر کردند. با حضور نظامی در مناطق بحرانی، خوراک لازم را برای مخالفان برجام در منطقه و آمریکا فراهم نمودند.

در آمریکا فراکسیون جمهوری‌خواهان، و در رأس آن جنگ طلب ترین جناح نئوکان‌ها و در منطقه دولت دست‌راستی اسرائیل و عربستان سعودی برای به شکست کشاندن برجام از هیچ اقدامی فروگذار نکردند.

اتحادیه‌ی اروپا در مورد خروج از برجام با دولت آمریکا موافق نیست. اما در مواردی مثل مخالفت با آزمایشات موشکی جمهوری اسلامی و حضور نظامی جمهوری اسلامی در مناطق بحرانی منطقه با آمریکا هم‌سو است. کشورهای اروپائی بارها از ضرورت مذاکره در این موارد سخن گفته اند. اتحادیه‌ی اروپا تاکنون از اقدامات آمریکا در جهت تشدید تحریم‌ها و تهدیدهای نظامی جاری آن دوری گزیده و طرفین را به خویشتنداری دعوت کرده است. هر گامی که جمهوری اسلامی برای دور شدن از تعهدات خود در برجام بردارد، اتحادیه اروپا را به همان اندازه به موضع دولت آمریکا نزدیک‌تر می‌کند. تعیین مهلت دو ماهه برای اروپا و طرح خروج مرحله به مرحله از برجام نتیجه‌ی عکس داده، کشورهای اروپائی را در مواردی به موضع دولت آمریکا نزدیک‌تر می‌کند.

راه حل: بازگشت بر سر میز مذاکره!

ادامه‌ی وضعیت کنونی هر لحظه می‌تواند به یک فاجعه منجر شود. تنها راه اجتناب از درگیری نظامی و جنگ، آغاز مذاکرات بدون قید و شرط است. جامعه‌ی مدنی ایران، کنشگران سیاسی، فرهنگی و مدنی در داخل کشور و اقصی نقاط جهان باید دست در دست هم، با بسیج افکار عمومی و همراه با تمامی مدافعان صلح در سراسر جهان علیه رجزخوانی‌های عاملان تنش و جنگ به مقابله برخیزند؛ با مراجعه به نهادهای بین‌المللی، پارلمان‌ها و احزاب مترقی در سراسر جهان، جلوی تهدیدات دولت آمریکا و جمهوری اسلامی بایستند. خواهان مذاکره‌ی بدون قید و شرط بین دو دولت و پایان دادن به آرایش نظامی درخلیج فارس شوند.

ما تردیدی نداریم که آرایش نظامی و سیاست‌های امپریالیستی آمریکا برای حفظ منافع استراتژیک این کشور در خاورمیانه و تامین سلطه‌ی خود بر منابع انرژی در منطقه است و هیچ ربطی به مبارزه‌ی مردم ایران علیه جمهوری اسلامی برای آزادی و دموکراسی ندارد. فضای جنگی ایجاد شده در کنار تشدید تحریم‌ها تنها در خدمت امنیتی‌کردن فضای جامعه، بسیج نیروی سرکوب حکومتی تحت پوشش خطر حمله‌ی خارجی و اعمال شدیدترین سرکوب‌ها علیه اعتراضات مردمی است.

ما جمهوری اسلامی را عامل اصلی در ایجاد وضعیت کنونی در کشور می‌دانیم. آزادی و امنیت مردم ایران در گذار از این نظام و ایجاد یک نظام متکی بر اراده‌ی آزاد مردم ممکن است. جمهوری اسلامی با سیاست‌های مخرب خود طی چهار دهه‌ی گذشته کشور ما را در وضعیت مخاطره‌آمیز کنونی گرفتار نموده و زمینه را برای تهدید و تخریب آن فراهم ساخته است.

ما بر ماندن ایران در برجام، پیشبرد سیاست تنش‌زدائی، انجام مذاکره‌ی بدون قید و شرط برای پایان دادن به تحریم‌های اقتصادی و حل اختلافات دیگر دو کشور بر سر میز مذاکره، تاکید داریم. جمهوری اسلامی باید به سیاست توسعه‌طلبی در منطقه و ستیز با اسرائیل پایان دهد. به نظر ما ضروری است که اعتراضات مردمی علیه افزایش تنش بین دو کشور و خطر درگیری نظامی و وادار کردن حکومت ایران به مذاکره بی‌قید و شرط سمت‌گیری کند. حکومت ایران بدون فشارهای مدافعان صلح در داخل و خارج از کشور، تن به مذاکره نخواهد داد.

حزب چپ ایران (فدائیان خلق) همراه با همه‌ی نیروهای صلح‌طلب و آزادی‌خواه جهان از سازمان ملل و دیگر مجامع بین‌المللی خواستار مداخله‌ی سریع برای جلوگیری از تشدید تنش و درگیری نظامی است!

شورای مرکزی حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

۴ خرداد ۱۳۹۸ - ۲۵ مه ۲۰۱۹